

§ 2 f

I forslaget § 2 f fastsættes regler for hæftelse.

Stk. 1 fastslår, at kapitalcentre henholdsvis instituttet i øvrigt kan søge sig fyldestgjort for lånet i låntagers personlige hæftelse. Derudover kan kapitalcentre henholdsvis instituttet i øvrigt søge sig fyldestgjort for lånet i det pantsatte. Det kan således ikke i lånevilkårene aftales, at instituttet alene kan søge sig fyldestgjort i pantet.

Hvis låntager er et anparts- eller aktieselskab skal der ved personlig hæftelse forstås, at selskabet hæfter ubegrænset og med samtlige sine aktiver. Selskabsdeltagerne er altså ikke personligt ansvarlige for selskabets forpligtelser, jf. § 1, stk. 2, i henholdsvis aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven. Er der tale om en anden juridisk person end et aktieselskab eller anpartsselskab, finder de hæftelsesforhold, der gælder for den pågældende juridiske person anvendelse.

Ved skibsfinansiering er låntager og pantsætter ikke altid den samme juridiske person. Det er således almindeligt, at et datterselskab garanterer for sit moderselskabs låneforpligtelser over for långiver og som sikkerhed for garantien gives der pant. Det kan også forekomme, at datterselskabet stiller pant direkte uden garanti.

Stk. 2 bestemmer, at låntagerne og kapitalcentre ikke hæfter for instituttets forpligtelser i øvrigt.

§ 2 g

I § 2 g fastsættes bestemmelser om indtægter og udgifter for kapitalcentre.

Instituttet skal oprette et eller flere kapitalcentre, hvis instituttet udsteder særligt dækkede obligationer, jf. forslaget til § 2 e, stk. 1, 2. pkt. Instituttet kan også oprette kapitalcentre til udstedelse af skibskreditobligationer, jf. forslaget til § 2 e, stk. 1, 1. pkt.

§ 2 h

Stk. 1 i den foreslåede § 2 h fastsætter, at kapitalcentrets midler skal holdes adskilt fra instituttets øvrige midler. Dette skal ske af hensyn til obligationsindehavernes separatistlignende stilling, jf. forslaget til § 3 a. Det svarer til, hvad der gælder for en seriereservefonds midler i realkreditinstitutter.

Ved *stk. 2* bestemmes det, at der til opfyldelse af kravene til kapitalcentres solvens skal overføres midler til kapitalcentre fra instituttet i øvrigt i det omfang, det er muligt under hensyn til solvenskravet til instituttet i øvrigt. Overførsel vil være nødvendig i forbindelse med åbningen af et nyt kapitalcenter, eller hvis et kapitalcenter er nødlidende.

De nærmere krav til kapitalcentres solvens vil blive fastsat i en bekendtgørelse, der udstedes efter § 5, stk. 1. Instituttets solvenskrav er som tidligere nævnt i øjeblikket 10 pct., men solvenskravet forventes sænket til 8 pct., hvilket svarer til solvenskravet for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Stk. 3 muliggør, at der også kan overføres midler den modsatte vej fra kapitalcentre til instituttet i øvrigt, under forudsætning af at solvenskravet til kapitalcentrene overholdes.

Stk. 4 fastsætter, at aftaler om finansielle instrumenter alene må medregnes som aktiver eller passiver i et kapitalcenter, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver i kapitalcentret og de udstedte skibskreditobligationer eller særligt dækkede obligationer. Med henblik på at sikre, at denne risikoafdækning også er gældende i tilfælde af betalingsstandsning eller konkurs, foreslås det, at det skal fremgå af aftaler om finansielle instrumenter, at instituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke medfører misligholdelse af aftalen. Hvis ikke dette krav blev stillet, ville den foretagne risikoafdækning ikke mere være til stede i den situation, hvor der er særligt brug for den.

§ 2 i

Forslaget til § 2 i, *stk. 1, 1. pkt.*, medfører, at hvis aktiverne ikke længere mindst svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer eller ikke overholder lånegrænsen herfor, skal instituttet straks stille supplerende sikkerhed, således at kravet om, at aktiverne mindst skal svare til værdien af de udstedte obligationer, opfyldes.

Det er instituttet, der har forpligtelsen til at stille den supplerende sikkerhed, ligesom det er instituttet, der skal skaffe midlerne til at dække forpligtelsen med mindre andet er aftalt med låntager.

Instituttet skal samtidig meddele Finanstilsynet, at kravet i § 2 d, stk. 2, om, at aktiverne mindst skal svare til værdien af de udstedte obligationer og pantsikkerheden for det enkelte lån til enhver tid skal overholde lånegrænsen herfor, har været overskredet, samt om instituttet har stillet den påkrævede supplerende sikkerhed. Hvis instituttet ikke stiller den nødvendige supplerende sikkerhed, betragtes det som en grov overtrædelse, der som udgangspunkt medfører, at instituttets tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer inddrages, jf. forslaget til § 2 c, stk. 2.

Særligt dækkede obligationer skal registreres hos Finanstilsynet. Hvis betingelserne for at betegne en obligationsudstedelse for særligt dækkede obligationer ikke længere er opfyldt som følge af manglende